

[Ayoë Herbol.]

Berettiget til at få invalidepension er enhver mellem 15 og 67 år, såfremt vedkommende har fået sin erhvervsevne nedsat til $\frac{1}{3}$ eller derunder, og såfremt revalideringsforanstaltningerne ikke har kunne øge erhvervsevnen ud over et kortere tidsrum. Både her i det høje ting og ude i befolkningen sætter man sikkert store forhåbninger til disse revalideringsforanstaltninger, hvorom regler nu er nedfældet i et lovforslag; lykkes disse, vil det ikke alene blive til lykke for mange af invaliderne og deres familier, men også til gavn for både dem selv og samfundet rent økonomisk.

Lovforslaget, som vi behandler her i dag, skal træde i kraft den 1. april 1961, men allerede den 1. april 1960 vil forskellige tillæg til invalidepensionen træde i kraft. Det gælder således bistands- og plejetillæggene, som bliver forhøjet, og det gælder de bistands- og plejeydelser, som gives til de personer, der ikke får invalidepension. For invaliderede husmødre og enlige vil det være en stor hjælp, at bistandstillægget fremtidig ikke alene ydes, hvor der er behov for en personlig bistand af andre, men også hvor bistand i høj grad er nødvendig til pasning af selve husholdningen.

Når man forsikrer sig mod invaliditet, skal en eventuel pension senere ikke gøres afhængig af ens vandel, hvorfor den højtærede socialminister også har slettet værdighedsbetingelserne for retten til invalidepension. Disse er derimod bibeholdt for folkepensionens vedkommende, men jeg ser af den højtærede ministers fremsættelsestale, at han er villig til i udvalget at diskutere en eventuel ophævelse af vandelsbetingelserne også for folkepensionens vedkommende.

Som noget nyt foreslås der nu også en invaliditetsydelse til invalider, der vel har fuld arbejdssevne, men som må formodes at have ekstra udgifter i anledning af deres invaliditet.

Retsforbundet tilsiger en velvillig og saglig behandling i udvalget.

Ragnhild Andersen: Det kan ikke bestrides, at de invalideredes mange særlige problemer ikke lod sig behandle i folkeforsikringskommissionen af 1948, idet denne kommission i første række tog stilling til de

ældres forhold. Den kommunistiske gruppe hilser derfor med tilfredshed, at den nedsatte invalideforsikringskommission er nået til enighed om at foreslå vigtige ændringer og forbedringer, som særlig angår de invalideredes forhold, ændringer, som de invaliderede for nogles vedkommende i flere år har slået til lyd for.

Vi finder, at såvel kommissionens som ministerens forslag, der jo i det væsentlige bygger på kommissionens forslag, vil betyde fremskridt og forbedringer for de invaliderede, men at de lider af den mangel, at de ikke vil medføre en almindelig højnelse af vilkårene for de mange invaliderede. De vil ikke forbedre vilkårene for dem, der ikke er så syge, at de er berettigede til bistands- og plejetillæg, men hvis erhvervsevne er så meget nedsat, at de må leve af invalidepensionen og forsørge deres familier på den. Vi mener, at der er et behov for en forbedring her, og at der blandt de invaliderede er forventninger i denne retning.

Jeg skal i de følgende bemærkninger til lovforslaget — mit parti har jo ikke været medlem af kommissionen desto værre, så vi har ikke haft lejlighed til at følge forhandlingerne dér — komme tilbage til de vigtigste mangler, som den kommunistiske gruppe opfordrer til at råde bod på. Det kan jo gøres ved forhandlingerne i folketingsudvalget.

Selve forenklingen af folkeforsikringsloven er vi selvsagt indforstået med; den er jo først og fremmest et resultat af de nye forslag om sygeforsikring og om revalidering. Forenklingen vil utvivlsomt betyde en lettelse ikke alene for alle, der arbejder med lovene, men også for borgerne, der skal kunne sætte sig ind i dem og gøre brug af dem.

Om lovforslagets enkeltheder vil jeg sige, at den kommunistiske gruppe anser det for et betydeligt fremskridt, at vi nu endelig får de skæmmende helbreds-betingelser bort, som hidtil har været knyttet til invalideforsikringen. Syge medborgere har været henvist til at modtage kronisk sygehjælp, d. v. s. hjælp efter trang, og har ikke således som andre, der var under invalideforsikringen, kunnet få invalidepension. Denne ændring vil afskaffe en gammel uret, som i årevis har været stærkt og berettiget kritiseret.